

مروری بر انتخابات ریاست جمهوری مسوولان دیروز در مقابل اداره کنندگان امروز

شهراد اتفی عشوی
shahrad42@yahoo.com

به هر حال با ابتکار رسانه ملی میزان مشارکت مردم در انتخابات بسیار بالاتر از آنچه پیش‌بینی می‌شد، افزایش یافت تا اولین هدف و رویکرد نظام با موفقیت به پایان رسد. پس از آن نوبت به جناح‌های درون قدرت رسید تا به شکلی سرخوردگی و ناکامی‌های گذشته خود را با تقسیم‌بندی مردم به دو گروه موافقان و مخالفان وضع موجود یا خودی و غیرخودی در صحنه رقابت‌ها جبران کنند.

دوقطبی شدن انتخابات و نگرانی همگان از این فضای دوقطبی هم موجب شد تا این پروسه به اجرا در نیاید. اصلاح‌طلبان و اصول‌گرایان که ماه‌ها قبل از انتخابات استراتژی و برنامه‌های خود را تدوین کرده بودند، با زدن انگ‌های مختلف به یکدیگر هر کدام کوشیدند طرف مقابل را به بی‌لیاقتی در اداره امور متهم کنند، از این رو هر قدر که به انتخابات نزدیک‌تر می‌شدیم، حجم و دامنه تخریب‌ها، تهمت‌ها و نزاع‌های سیاسی بیشتر و بیشتر می‌شد.

در این صحنه رقابت البته به جای طرح دیدگاه‌ها و برنامه‌های نامزدها، تلاش شد گروهی از اداره‌کنندگان دیروز در مقابل مسوولان امروز قرار گیرند تا به نوعی در نظر مردم صحنه انتخابات به عرصه نبرد حامیان اشرافیت با طبقه تهری‌دستان جامعه تبدیل شود. این تلاش هم به

حضور در صحنه کنند. مدت‌ها قبل از آغاز رسمی فعالیت‌های تبلیغاتی، البته مباحث انتخابات در سطح جامعه از سوی طیف‌های مختلف سیاسی مطرح شده بود که مردم را در دو گروه حامیان و مخالفان وضع موجود تقسیم‌بندی می‌کرد. طبق این تقسیم‌بندی طرفداران احمدی‌نژاد در زمره گروه اول و طرفداران سه نامزد دیگر نیز جزو دسته دوم محسوب شدند و بدین ترتیب تمامی فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی صرفاً متمرکز بر این ایده بود تا اینکه با اجازه دادن به صدا و سیما برای برگزاری مناظره‌های تلویزیونی عملاً نقطه عطفی در تاریخ انتخابات ایران به ثبت رسید.

ظاهراً طبق تصمیمات در نظر گرفته شده و به منظور داغ کردن تنور انتخابات چهار نامزد تایید صلاحیت شده در پشت میز آبی رنگ نشستند تا در پوشش اعلام برنامه‌های خود به تنویر افکار عمومی بپردازند. با این وجود و به رغم اینکه این اقدام رسانه ملی نقش تاثیرگذاری در نشان دادن مردم پای تلویزیون‌ها داشت، متأسفانه حریم اخلاقی و حرمت برخی از نامزدها نگه داشته نشد تا در اذهان عمومی تصویر مخدوشی از مقابله کاندیداها با یکدیگر نقش بیند.

اگر چه سهم عمده رسانه ملی در شفاف‌سازی فضای انتخابات بر کسی پوشیده نیست و این اقدام در طول تاریخ انقلاب بی‌سابقه است، با این حال نقدهای زیادی بر مجری و نحوه اداره این مناظره‌ها وجود داشت که تا حد زیادی سایه سنگین خود را بر آنها گسترانید. بیشترین انتقادات وارد شده به این مناظره‌ها، زیر سوال بردن چهره‌ها و شخصیت‌های ممتاز کشور است که در طول ۲۴ سال گذشته (تا قبل از ۸۴) به فساد، تبعیض و رانت‌خواری متهم شده‌اند. به گفته صاحب‌نظران اگر به اتهامات این شخصیت‌ها و صحت آنها هم واقف باشیم، با این حال عدالت رسانه‌ای حکم می‌کرد تا قبل از صدور حکم توسط مراجع ذی‌صلاح قضایی نام شخص مطرح نشود و در صورت بروز چنین مشکلی طرف‌های غایب در مناظره بتوانند در این رسانه از خود دفاع کنند. صرف اینکه به صورت یک‌جانبه در صدا و سیما یک شخص یا یک جریان مورد اتهام و حمله قرار گیرند، بدون آن که فرصت دفاع از خود داشته باشند، چندان پسندیده نیست.

پایان رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری معمولاً آغازی بر گسترش دامنه دوستی‌ها، تعاملات و رایزنی احزاب، نامزدها و فعالان سیاسی برای تحکم پایه‌های نظام و کشور است، با این حال برگزاری دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری آن هم با حاشیه‌های فراوان نشان می‌دهد که متأسفانه هنوز احزاب و جناح‌های سیاسی با قواعد بازی و چگونگی برخورد با رقیبان خود آشنا نیستند و بیش از آن که در مسیر عقلانیت گام بردارند، ترجیح می‌دهند با «احساس» وارد منازعات سیاسی شوند.

صحنه انتخابات را به عرصه نبرد حامیان اشرافیت با طبقه تهی‌دستان تبدیل کردند

رئیس جمهوری منتخب باید به شعارها و وعده‌های خود عمل کند

بالاخره انتخابات ۸۸ نیز با اما و اگرها و حاشیه‌های جالب و در عین حال تلخ و عبرت‌انگیز به پایان رسید تا محمود احمدی‌نژاد بار دیگر بر صندلی ریاست جمهوری برای چهار سال آینده باقی بماند. نیازی به ذکر آمار دقیق و تفکیک‌شده و نتایج انتخابات نیست و همگان با برداشته‌ها و حدس و گمان‌های خود در جریان نتایج آراء هستند، اما مسلماً یکی از پدیده‌های این دوره از انتخابات میزان مشارکت فعال و آگاهانه ملت پای صندوق‌های اخذ رای است، واقعیتی که در طول سال‌های گذشته کمتر دیده و یا شنیده‌ایم.

برای بررسی دقیق‌تر این انتخابات و چرایی گسترده مردم در پای صندوق‌های رای نظرات و دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد، اما بدون شک حساسیت این دوره از انتخابات آن قدر بالا بود که باید به نوعی تمام آحاد مردم برای تعیین سرنوشت خود به حوزه‌های رای‌گیری می‌رفتند، لذا بدین منظور یکسری اقدامات، برنامه‌ها و سیاست‌هایی طراحی و اجرا شد تا مردم را تشویق به

سرانجام رسید، به گونه‌ای که حجم گسترده‌ای از طبقات فرودست جامعه با اعلام حمایت از سیاست‌ها و برنامه‌های احمدی‌نژاد، با ایجاد یک موج عظیم اجتماعی کوشیدند با اداره‌کنندگان دیروز جامعه چالشی مدنی به وجود آورند تا از قبل آن، اعتراض خود را به نحوه اداره کشور در سال‌های گذشته نشان دهند.

این موج اجتماعی که حاصل شکست برنامه‌های اصلاح‌طلبان در چند سال گذشته و شدت یافتن فاصله طبقاتی در جامعه است، آن چنان قدرت گرفت که تا پایان انتخابات و حتی چندی پس از آن نیز ادامه یافت به طوری که در خیابان‌های پایتخت انبوهی از هواداران دولت در حمایت از نامزد منتخب خود و در اعتراض به نظام اشرافیت دست به راهپیمایی زدند و علیه نماد این جریان شعار سر می‌دادند.

این انتخابات اگر چه با اعلام وزارت کشور مبنی بر پیروزی مجدد محمود احمدی‌نژاد به پایان رسید، اما

اجرای عدالت و مبارزه با ظلم و تبعیض که از اصلی‌ترین شعارهای احمدی‌نژاد است، باید در طول ۴ سال آینده تحقق یافته و به منصف ظهور برسد.

مردم حالا قاطعانه از رییس جمهوری دولت دهم می‌خواهند همان گونه که با مسوولان و شخصیت‌هایی که از بیت‌المال برای نزدیکان خویش سوءاستفاده می‌کردند، با نزدیکان و دولتمردان دولت خود نیز این گونه رفتار کند. در جریان مناظره‌ها بسیاری از مردم دیدند که سه نامزد دیگر رقابت‌ها، اتهام‌هایی را به نزدیکان و حلقه نزدیک دوستان احمدی‌نژاد در دولت زدند مانند پرونده اردبیل، سازمان تربیت بدنی مبلغ ۳۰۰ میلیارد تومانی شهرداری تهران، وام کلان به برخی سرداران، هزینه‌های کلان صرف شده بدون سند و... که هر چند با تکذیب رییس جمهوری مواجه شد، اما شفاف‌سازی خاص در این باره صورت نگرفت و اینکه توقع و انتظار ملت از رییس جمهور برخوردار قاطع و عادلانه با همه سوءاستفاده‌کنندگان از بیت‌المال است تا اگر احتمالاً تخلفی صورت گرفته، مردم در جریان آن قرار گیرند و اگر صحت ندارد باز هم به صورت شفاف مطرح شود تا همه در جریان امور قرار گیرند.

اما مهمترین خواسته ملت از رییس جمهوری آینده آن است که در وهله اول طبق شعارهایی که مطرح کرده، به وضعیت بیمارگونه اقتصاد کشور سامان بخشیده و فشار سنگین تورم را از دوش مردم بردارد تا از این پس سفره‌های آنها از نعمت‌ها خدادادی همچون نفت و سایر مواهب طبیعی بهره‌مند شود. آقای احمدی‌نژاد بنابر تاکید فراوانی که بر مقوله عدالت و مبارزه با ظلم دارد، شایسته است در دوره جدید فعالیت خود با رقیب یا احزاب رقیب خود با مهرورزی رفتار کرده و فضا را برای نقد دلسوزانه آنان از عملکرد دولت باز گذارد تا همگان به مفهوم واقعی عدالت و مهرورزی بیشتر آشنا شوند.

همچنین با توجه به انتقادات گسترده مردم و فعالان سیاسی و اقتصادی به برخی از مشاوران و وزیران دولت به ویژه مقام‌هایی که با رفتارها و گفتارهای ساختارشکنانه بهانه به دست بدخواهان می‌دهند، در دولت جدید خود به نوعی آنها را کنار گذاشته و از مدیران باتجربه و دلسوز دیگری استفاده کند.

... و سرانجام از رییس جمهوری انتظار می‌رود در دولت جدید از مشاورانی استفاده کند که تجربه و شایستگی لازم برای آرایه آمارهای رسمی در زمینه‌های مختلف را داشته باشند. در چهار سال گذشته بسیاری از اوقات آمارهایی از سوی نزدیکان وی اعلام می‌شد که بعضاً واقعی نبوده به گونه‌ای که وجهه دولت را نزد افکار عمومی مخدوش می‌کرد.

اکنون رقابت‌ها پایان یافته و رقافت‌ها باید آغاز شود. دمیدن به آتش اختلاف جز شعله‌ور کردن آن حاصلی ندارد. رسیدگی به تخلفات احتمالی انتخابات وظیفه‌ای دشوار و حساس است که انجام آن به مشروعیت بیشتر نظام خواهد افزود. وظیفه دشوار محصولی در وزارت کشور پایان یافت و اکنون باید محصول او در دولت جدید مورد استفاده قرار گیرد آیا او از پس این وظیفه مهم برآمد؟ ▲

حرکت به سمت پیشرفت و توسعه، مبارزه جدی با تورم و گرانی، سامان بخشیدن به وضعیت معیشتی مردم، اجرای عدالت و مبارزه با ظلم و تبعیض

مسئولیت‌های محوله و استفاده نادرست از قدرت فراهم نشود.

اینکه چرا احمدی‌نژاد پیروز شد و به چه دلیل سایر نامزدها از جمله مهندس موسوی، کروبی و یا رضایی به نحوه برگزاری انتخابات معترض بودند، هدف این نوشتار نیست، اما آنچه که مهم به نظر می‌رسد آن است که هر گونه نقد و اعتراضی باید از کانال‌های رسمی و قانونی عبور کرده و با حرکت به سمت الگوهای مسالمت‌آمیز و مدنی تا رسیدن به احقاق حق ادامه یابد تا هم معترضان شکایت خود را پیگیری کنند و هم فضا برای درگیری‌ها خیابانی و اعمال خشونت فراهم نشود.

به هر حال اکنون احمدی‌نژاد رییس جمهوری است و باید طبق قول‌ها و وعده‌هایی که به مردم داده عمل کند و بی‌شک کسانی که به او رای دادند منتظر تحقق شعارها و برنامه‌های رییس جمهوری منتخب هستند. احمدی‌نژاد در جشن پیروزی خود در میدان ولی عصر قول‌هایی به حامیان خود داد که امیدواریم برخلاف دوره قبل که برخی از آنها را کتمان کرد و برخی عملی نشد، این بار به دقت و به درستی از فرصت به وجود آمده برای اجرای شعارها و برنامه‌های خود استفاده کند.

حرکت به سمت پیشرفت و توسعه، مبارزه جدی با تورم و گرانی، سامان بخشیدن به وضعیت معیشتی مردم،

شیرینی این موفقیت برای طرفداران او با حاشیه‌هایی که بعد از اعلام نتایج آراء به وجود آمد، به تلخی گرایید. گروهی از مردم و طرفداران میرحسین موسوی که معتقد به پیروزی نامزد خود بودند، (که طرفداران میلیونی آنها خیابان‌های اصلی پایتخت را از میدان انقلاب تا میدان آزادی و از ابتدا تا انتهای خیابان ولی عصر بعضی روزها در اشغال راهپیمایی خود داشتند)، از نحوه شمارش آراء گلایه کرده و خواستار بازشماری آراء به دست آمده شدند دامنه این اعتراض متأسفانه به خیابان‌ها کشیده شد به گونه‌ای که برخی از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب در همان روزهای اولیه بعد از انتخابات بازداشت و مدتی بعد آزاد شدند. در جریان انجام این اعتراضات گروه اندکی نیز که معمولاً دنبال فرصت‌طلبی و گرفتن ماهی از آب گل‌آلود هستند، وارد معرکه شده و با تخریب اموال عمومی کوشیدند ناآرامی‌ها را به برخی از نامزدها مرتبط کنند.

شاید در جامعه امروز، اعتراض به رفتار حاکمان امری عادی و رویه‌ای طبیعی در دنیای سیاست باشد، اما مسلماً هر گونه اعتراض و انتقاد جدی به هر شخص حقیقی یا حقوقی و فعالان سیاسی و دولتمردان باید در چارچوب قانون اعمال شده و در مسیر مسالمت‌آمیز طی شود تا خدای ناکرده با مسموم شدن فضای جامعه بهانه به دست بدخواهان، افراطیون و گروه‌های فشار برای سوءاستفاده از

وظیفه دشوار محصولی در وزارت کشور پایان یافت و اکنون باید محصول او در دولت جدید مورد استفاده قرار گیرد آیا او از پس این وظیفه مهم برآمد؟

